

Eenendertigste Aanvullend Protocol, op 21 maart 1967 te Brussel tot stand gekomen, bij het op 25 juli 1958 te Brussel ondertekende Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 24 juli 1967.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 24 juli 1967.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 23 augustus 1967.

Ter voldoening aan artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij de tekst over te leggen van het op 21 maart 1967 te Brussel tot stand gekomen Eenendertigste Aanvullend Protocol (*Trb.* 1967, 58)¹⁾ bij het op 25 juli 1958 te Brussel ondertekende Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten, met Bijlagen.

Een toelichtende nota bij dit aanvullend protocol gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het aanvullend protocol alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Algemeen

Met ingang van 1 april 1967 zijn in het tarief van invoerrechten enkele wijzigingen aangebracht, zulks in verband met de in het kader van de Europese Economische Gemeenschap getroffen maatregelen inzake de ordening van de markten in de sector rundvlees.

Nu in verband met het vorenstaande het tarief van invoerrechten moest worden gewijzigd, is van de gelegenheid gebruik gemaakt om met betrekking tot de regeling inzake de vaststelling van de waarde voor de berekening van invoerrechten een aanpassing tot stand te brengen. Tevens is met betrekking tot de regeling inzake de vrijstellingen van invoerrecht voor goederen, welke bestemd zijn voor schepen of vliegtuigen, een aanpassing tot stand gebracht aan een in het kader van de E.E.G. tot stand gekomen regeling.

Rundvlees

Ingevolge het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Verordening van 5 februari 1964, nr. 14/64/E.E.G., van de Ministerraad van de E.E.G. (de verordening houdende de geleidelijke totstandkoming van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees, opgenomen in het *Publikatieblad* van de Europese Gemeenschappen van 27 februari 1964, 7e jaargang, nr. 34) zijn de van de importen uit E.E.G.-landen en -gebieden geheven invoerrechten op de onder die verordening vallende produkten met ingang van 1 april 1967 teruggebracht tot 25 pct. van de op 1 januari 1957 geheven invoerrechten.

Het betreft hier de vierde van een reeks maatregelen welke ten aanzien van rundvlees op het terrein van de invoerrechten werden getroffen. De eerste maatregel van deze reeks is vervat in het Koninklijk besluit van 26 oktober 1964 (*Stb.* 390), de tweede in het Koninklijk besluit van 24 maart 1965 (*Stb.* 116) en de derde in het Koninklijk besluit van 24 maart 1966 (*Stb.* 106).

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Waarderegeling

Ten aanzien van importen uit niet-E.E.G.-landen moet voor de vaststelling van de waarde der goederen rekening worden gehouden met de kosten van vervoer van die goederen. Voor die waardevaststelling bestond tot 1 april 1967 de bepaling (eigenlijk een fictie), dat de goederen geacht worden aan de koper te zijn geleverd loco-grens van de Benelux.

Indien deze goederen via het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland, van Frankrijk of van Italië in de Benelux worden aangebracht, heeft de importeur de keuze uit twee mogelijkheden. Hij kan de goederen in de evengenoemde landen in doorvoer houden en de ter zake verschuldigde invoerrechten bij overschrijding van de Beneluxgrens voldoen; hij kan de verschuldigde rechten echter ook voldoen bij aanbrengst van de goederen in de hiervoor genoemde landen zelf en ze daarna verder vervoeren naar de Benelux.

De laatste mogelijkheid kon voor de importeur voordeliger zijn dan de eerste, omdat voor de bepaling van de waarde dan geen rekening behoefde te worden gehouden met de kosten van vervoer door de meergenoemde landen. Een en ander kon aanleiding geven tot verstoring van concurrentieverhoudingen, met name in de gevallen dat goederen bij invoer in de Benelux uit de andere E.E.G.-landen vrij van invoerrecht zijn. Overigens mag de wijze, waarop de douanebehandeling van de goederen zich ontwikkelt, geen invloed hebben op het bedrag van de belasting. In verband met het vorenstaande is de regeling van de waarde voor berekening van invoerrechten zodanig gewijzigd dat, voor de beide hiervoor bedoelde mogelijkheden, de evenbedoelde bepaling is vervangen door de regel dat de goederen geacht worden aan de koper te zijn geleverd loco-grens in Europa van de Europese Gemeenschappen.

Opgemerkt wordt nog, dat in de Bondsrepubliek Duitsland een zodanige regeling reeds van kracht is en dat in Frankrijk een overeenkomstige regeling wordt voorbereid.

Vrijstelling voor schepen en vliegtuigen

Volgens de tot 1 april 1967 gegolden hebbende Benelux-bepalingen was de vrijstelling van invoerrecht voor goederen, welke bestemd zijn voor schepen en vliegtuigen, beperkt tot de gevallen dat de schepen of vliegtuigen zelf niet aan invoerrecht zijn onderworpen. In het kader van de E.E.G. zijn intussen maatregelen op dit terrein getroffen, waarbij geen onderscheid meer is gemaakt tussen al dan niet aan invoerrecht onderworpen schepen of vliegtuigen.

De desbetreffende bepaling is aangepast.

Benelux-Protocol

Om te komen tot de nodige wijzigingen van het Benelux-tarief van invoerrechten werd op 21 maart 1967 tussen de Benelux-landen het onderhavige protocol gesloten.

Aangetekend zij dat, wat Nederland betreft, de hogerbbedoelde wijzigingen van het Tarief van invoerrechten zijn vervat in het Koninklijk besluit van 22 maart 1967 (*Stb.* 173), waarbij die wijzigingen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, derde lid, laatste volzin, van het protocol in werking zijn gesteld. De wet van 23 juni 1960 (*Stb.* 262) biedt daartoe de mogelijkheid.

De Staatssecretaris van Financiën,
F. H. M. GRAPPERHAUS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Minister van Economische Zaken,
L. DE BLOCK.

De Minister van Landbouw en Visserij,
P. J. LARDINOIS.